

international market of herbal products is estimated to be US \$ 62 billion which is poised to grow to US \$ 5 trillion by the year 2050. In the US and Europe, about 65% of patients with liver diseases take herbal preparations.

Nearly half of the agents used in liver therapy today are either natural products or derivatives of natural products. A variety of natural products, mostly from plant sources, contain several active components and have been used for thousands of years by a significant part of the population, and are still used in healthcare in many countries or regions of the world. Natural products have generated a rich source of structurally diverse substances with a wide range of biological activities, which could be useful for the development of alternative or adjunctive therapies. Many natural products have been clinically available as potent hepatoprotective agents against commonly occurring liver diseases.

Nowadays, search of new high effective and safe hepatotropics remains of a topical interest, which promotes expanding the range of products nomenclature on the basis of herbal raw material.

The analysis of literature has shown that in many respects the value of medicinal raw material is determined by the presence of flavonoids of various nature in its content. Due to a wide range of pharmacological activity, flavonoids are applied in medicine as choleric, hepatoprotective, anti-ulcer, capillary strengthening means. Successful combination of low toxicity and high pharmacological activity makes them extremely promising for the preventive medicine and for the treatment of serious diseases.

The data of the systematized literary material have shown the prospects of creating a herbal medicine with hepatotropic action on the basis of the phytocomposition (wild carrot fruits, flowers of chamomile and corn silks).

Zamorskii I. I.

FEATURES OF PHOTOPERIODIC CHANGES IN THE STRUCTURE OF MALE RATS' GONADS AFTER PELVIC NEURECTOMY

Pharmacology department

Higher State Educational Establishment of Ukraine

«Bukovinian State Medical University»

Both in male sex glands and in female ones there are seasonal changes due to the illumination rate (photoperiod): with increasing photoperiod in spring and summer time, gametogenesis and hormonogenic function of the gonads get activated, which is accompanied by an increased morphofunctional activity of the accessory sex glands. As photoperiod becomes shorter during autumn-winter season there are reverse changes associated with changes in the activity of the pineal gland and hormone melatonin production. At the same time, there is no information in the literature on possible participation of vegetative innervations in photoperiodic changes in the gonads. Therefore the purpose of our study was to find the role of the parasympathetic innervation of photoperiodic changes in the gonads of laboratory rats.

The study was conducted in spring and summer on 55 nonpubertal male white rats aged 4–5 weeks weighing 40–60 grams. We studied the features of photoperiodic changes in the animals' weight and structure of the testes and their epididymides as well as accessory sex glands (seminal vesicles, prostate gland), morphometric parameters of these glands after bilateral pelvic neurectomy. Photoperiodic changes in animal bodies were simulated for 7 days using continuous illumination, constant darkness and natural lighting during spring and summer season. We measured diameters of convoluted seminiferous tubules and that of the epididymis, height of the epithelium in the epididymis tubule, seminal vesicles and prostate on the sections of histologic specimens.

It was found that in intact and pseudo-operated animals the constant light causes acceleration while the constant darkness slows the development of the gonads. After pelvic neurectomy there is a disorder in the sex glands development, which is more pronounced under natural and constant light. Thus, the pelvic neurectomy deranges adequacy of photoperiodic changes in the gonads in the puberty period.

Zeleniuk V.G., Rovinskii O.O.

PLEIOTROPIC EFFECTS OF STATINS UNDER PREVENTIVE ADMINISTRATION IN RHABDOMYOLYTIC ACUTE RENAL FAILURE

Department of Pharmacy

Higher State Educational Establishment of Ukraine

«Bukovinian State Medical University»

It is known that increased free-radical oxidation reactions cause damage to the kidney tissues resulting in the development of acute renal failure (ARF). For the treatment of ARF renoprotective drugs with antioxidant activity should be used. Statins reveal renoprotective effects stipulated by their antioxidant activity.

Our research study was targeted at the examination of the effect of some statins (atorvastatin, lovastatin, simvastatin) on pro- and antioxidant systems under the conditions of rhabdomyolytic ARF in case of their preventive administration.

In vivo studies were carried out using 40 white laboratory rats randomly divided into five groups of 8 animals each. Rhabdomyolytic ARF was modeled after 50% glycerol solution injected intramuscularly with the dose of 10 ml/kg. Preventive administration of statins was conducted intragastrically daily 3 days before the simulation of ARF in doses of 10 mg/kg.

As has been found in our experiments, 24 hours after administration of glycerol solution and development of ARF concentration of malonic aldehyde (MA) increased in the kidney tissues of untreated animals in 1.57 times

($p \leq 0,01$); activity of glutathione peroxidase (GP) of blood plasma decreased in 2.87 times ($p \leq 0,01$); concentration of SH-groups in the blood plasma of animals reduced in 1.31 times ($p \leq 0,05$) (in comparison with the intact animals).

Atorvastatin reduced MA content in the kidney tissues as compared with the group of untreated animals in 1.16 times ($p \leq 0,05$), simvastatin – in 1.18 times ($p \leq 0,05$).

Blood plasma GP activity of treated animals as compared with a group of untreated ones, increased: in the group of rats treated with atorvastatin – in 1.7 times ($p \leq 0,01$), lovastatin – in 1.28 times ($p \leq 0,05$), simvastatin – in 1.76 times ($p \leq 0,01$).

Concentration of SH-groups in the blood plasma of animals increased: after atorvastatin administration – in 1.37 times ($p \leq 0,05$), lovastatin – in 1.31 times ($p \leq 0,05$), simvastatin – in 1.39 times ($p \leq 0,05$) in comparison with the group of untreated animals.

Relying on our data, we may conclude that under conditions of the experimental rhabdomyolytic ARF studied statins activate the antioxidant system. Simvastatin and atorvastatin exhibit more pronounced antioxidant properties in comparison with lovastatin.

СЕКЦІЯ 17

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФІЛОЛОГІЇ ТА СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ НАУК

Аністратенко А.В.

ПРОБЛЕМА ПОВТОРНОЇ МІФОЛОГІЗАЦІЇ ТА ПЕРЕРОЗКЛАДУ ЖАНРІВ ЛІТЕРАТУРИ

Кафедра суспільних наук та українознавства

Вищий державний навчальний заклад України

„Буковинський державний медичний університет”

Які процеси в літературі Європи відбулися в перерозкладі жанрів та їхній відголосок в Україні, читаємо в працях з літературної генології роману. Що ж стосується власне українського сучасного роману, то своєрідною рисою цього різновиду в нашій літературі, яка суголосна романові в Західній Європі, є міфологізація історії в глобальному та локальному значенні цього терміна. Своєрідний порятунок від консервування в європейській літературі реалізує міф. В українській літературній практиці сучасного роману відбувається повторна міфологізація, тобто створення новітнього міфу на ґрунті міфологеми історіографії, про що побіжно зауважує в монографічній праці Т. Бовсунівська. Повторну міфологізацію спостерігаємо в романі В. Кожелянка „Конотоп” на прикладі розшарування історичних наслідків Конотопської битви та міфологізації альтернативних варіантів історії в кожному з них.

Проте міф, народжений у Європі, якісно відрізняється від міфу Європи. Розкриття стратегії внутрішнього міфу та етимології й генези зовнішнього, дають у підсумку відповідь на питання про сутність Європи. Також цей аналітичний ланцюжок є одним зі способів осягнення шляху від історичного роману до роману альтернативної історії, що з’явився саме в найяскравішому прошаркові культури Європи – в літературі. Найперше в літературі Великобританії й поширився згодом на східноєвропейські терени і до США.

М. Новикова описала найпоширеніші з міфів у статті. Розпочати варто з міфів зовнішніх:

1. „Європа та давнє Середземномор’я дали людству [...] єдинобожжя”. Але, заперечує сама ж собі дослідниця, – до Європи Нового часу не існувало жодної культури, яка була б атеїстичною. Не кажучи вже про те, що жодна інша культура не продукувала такого божественно-демонічного плуралізму. І вже таки напевно всі ці речі не існували одночасно й симбіотично в жодній іншій культурі. З цих, катехізичного викладу, тез бачимо, що навіть на такому початковому рівні визначення сутності Європи виникають два світлофори зовнішнього міфу: Європа – європейська культура, та вже на релігійному й філософсько-етичному планах з’являється альтернативність.

2. „Європа та давнє Середземномор’я дали людству [...] Боголюдськість [...] саму ідею людини як істоти, співобразної Богові”. Але одночасно вона дала нам теорію і практику людинобожжя, яку вперше помітив Ф. Достоевський і радо привітав Ф. Ніцше. Обидва культи зливаються в ідолопоклонстві. Альтернативи невітніші і їхня двоякість у тому, що перший – гріховний з погляду християнства, а другий – утопічний у формі й змісті – лише по собі багато запитань.

3. „Європа дала людству поняття (й практику реалізації) [...] особистості”. І майже одночасно (у співвідношенні людського життя й епох) запропонувала абсолютне знеосіблення. На поч. ХХІ ст., державні структури наполягають на електронному індексуванні всього людства. Отже людина стає віртуальною, навіть у якості індивідуального існування – номером.

4. „Європа дала людству історію як поступ”. Не циклічне ходіння по колу чи спіралі, а цілеспрямоване крокування до прогресу. І ця ж Європа дала людям відчуття історії як глухого кута. „Про таке до- і позаєвропейські культури (за усіх їхніх історичних драм і трагедій) й гадки не мали”. Треба зауважити, що Т. Бовсунівська і М. Новикова мали на увазі не вкриту тотальним песимізмом Європу кінця ХХ століття чи Присмерк Європи О. Шпенглера. Різкішим в обрисах та відчутнішим фаталізм історії став саме зараз, у другому десятилітті ХХІ віку. До глухого кута історії додалось ще й давніше відчуження. Ніде й ніколи, окрім новоєвропейського досвіду, людина не відчувала себе нічиєю. Вона належала Богові, людям, родині і роду, своїй землі. Гірке й, у певному вираженні, глобалістичне, відчуження читаємо в неймовірно емоційному та яскравому романі англійського письменника П. Діббісі „Згасло світло в країні див”.